

Dieu et mon droit.

Deze Courant verschijnt te AMSTERDAM, Dagelijks, behalve des Zondags. Het abonnement voor 3 maanden is f 5.00; voor de buitensteden f 6.00; franko door het geheele Rijk. Brieven, Gelden, enz. FRANKO te adresseeren aan het Bureau dezer COURANT.

VRIJDAG, 4 AUGUSTUS.

Advertentien van Zes regels en daar beneden worden tegen f 1.00 geplaatst; meer dan Zes regels tegen 15 cents de regel. — Voor alle advertentien wordt bovendien 35 cents zegelrecht betaald. Voor groote letters betaalt men naar de plaatsruimte meer.

AMSTERDAM, 3 Augustus.

Ook gisteren heeft de Tweede Kamer lang beraadslaagd en weinig vorderingen gemaakt. Geheel de zitting is genoezaam alleen gewijd geweest aan art. 72 en de daarop voorgestelde amendementen, die men achter in het ontwerp verslag vinden zal. Art. 72 bepaalt dat de indeeling der gewesten in regentschappen door den Gouvern. geschiedt; en dat de benoeming der regenten uit de Indische bevolking gekozen, op het eiland Java geschiedt, behoudens de voorwaarden van bekwaamheid enz., zóoveel mogelijk uit de zonen of naastbestaanden van den laatsten regent.

De heeren van Bosse en van Hoëvell wenschen het bevel van erfelijkheid in het regerings-reglement niet te hebben opgenomen. De heer Rochussen ziet daartegen geen bezwaar, en wij ook niet, voor zoo ver zulks in art. 72 wordt geregeld. Art. 72 stelt konditien, en laat vrijheid, om, als 't noodig is, buiten de familie te gaan van den vorigen regent. Hij hecht er aan dat de bepaling behouden blijve, omdat zij sinds onheuchelijke tijden in praktijk is. De heer Baud verdedigt eveneens het artikel, en treedt te dien einde in geschiedkundige beschouwingen. Dan, de heer van Hoëvell verklaart, dat hem hem verkeerd begrijpt. Hij verlangt zo min als de heer van Bosse, dat de Kamer de kwestie der erfelijkheid uitmaakt. Hij beweert slechts dat deze kwestie niet in het reglement behoort, maar uitsluitend van de competentie van het uitvoerend bewind is. Zij twijfelen er niet aan, of elk Gouverneur-generaal zal zich overtuigen om gedane beloften uit te voeren. Nadat daarover nog breedvoerig over en weer is gesproken, worden de twee amendementen verworpen en is het artikel onveranderd aangenomen.

Te midden van deze discussie had, nadat de zitting enige oogenblikken geschorst was, een incident plaats. De voorzitter stelde voor, morgen een vijftal wetsontwerpen in overweging te nemen, die afdoening van zaken versnellen. Dat geeft aanleiding aan den heer de Poorter om het voorstel te doen, dat de Kamer een dag bepale voor de beraadslaging over het ontwerp van wet tot subsidie-verleening aan het uitwateringskanaal naar den Zuider. De voorzitter meent, na den afloop die deze zaak bij de Prov. Staten van Noord-Brabant gehad heeft, niet te mogen voorstellen om dit onderwerp nu te behandelen. Intusschen, als hij heeft de vrijheid om een voorstel te doen. Over het voorstel van den president wordt lang al te lang gesproken. Eerst wordt het aangenomen; en toen het reeds aangenomen was wordt het nog verworpen.

Het voorstel van den heer de Poorter krijgt een ongunstigen uitslag. De beraadslaging over de subsidie van 't uitwateringskanaal, wordt tot het volgende zittingjaar verdaagd.

Onze lezer herinneren 't zich nog, hoe de *Amsterdamsche Courant* onlangs bedreigingen deed hooren van reactie, zoo de oppositie zich niet hield binnen de palen, die haar gesteld. Al aanstonds volgde een commentaar van de *Gravenhaagsche Nieuwsbode*, waarbij in de taal zeer gebruikelijk, op vrij onheusche wijze, rond en plat werd verklaard, dat de reactie een gewelddadige omkeer zou zijn. Zulke verklaringen in twee bladen, die beide voor ministerieel gehouden worden en dat ook werkelijk zijn, haarden opzich de *Grondwet* achte eene interdictie. Het gemis dier interpellatie, die zeker 't bezorgen aan beide Couranten, geeft de *Gravenhaagsche Nieuwsbode* eene nieuwe verklaring, waarbij de eerste geheel overboord wordt geworpen en amende honorable gedaan wordt.

Zijn artikel luidt als volgt: „Naar aanleiding der staatkundige beschouwingen, in den laatsten tijd door de *Amsterdamsche Courant* en de *Gravenhaagsche Nieuwsbode* geleverd, en vooral de door eerstgenoemd dagblad ter sprake gebrachte wijziging der Staatsinrigting, waarop wij de aandacht onzer lezers hebben vestigd, tracht de *Grondwet*, n°. 361, de noodzakelijkheid te toonen dat men goed uitgemakt worde of bij anderen onder den naam van een af meer

ministers staan, en in hoe verre de door hen ontwikkelde denkbeelden al dan niet den geest, de inzichten en bedoelingen van de Regering uitdrukken.

„Volgens de *Grondwet* zoude het te wenschen zijn, dat daarentrent door een der leden van de Volksvertegenwoordiging eene vraag aan de Raadslieden der Kroon geschiedt. De ondervinding heeft geleerd dat, zoodra de *Grondwet* op eene interpellatie hoopt, deze zich niet lang laat wachten, men mag dus verwachten, dat zij ook nu eerstdaags van de bekende zijde te voorschijn zal komen. Zonder het antwoord te willen vooruit loopen, dat, in het uitgelokte en veronderstelde geval van rezeringwege zal worden gegeven, laten wij inmiddels gaarne aan de redactie der *Amsterdamsche Courant* over, om, voor haar aandeel, des verkiezende, de meermalen gedane betuiging te herhalen dat zij, onafhankelijk van de Regering, hare politieke beschouwingen in de wereld zendt. Wat ons betreft, kunnen wij even stellig verzekeren, dat onze gedachten over binnenlandsche staatkundige aangelegenheden, geene hoogere ingevingen, maar uitvloeijsels van eigen stelsel zijn.

„Het staat de *Grondwet* nu vrij op ons dien ten gevolge de bedreigde straf van zwiigende verachting toe te passen. Zij weet echter zeer goed, dat waardeering of geringerschatting van gevoelens over onderwerpen van bespiegeling, allezins betrekkelijk blijft, en voor omkeering vatbaar is, zoodra men zich slechts op een tegenovergesteld standpunt plaatst. Het zij ons alleen geoorloofd, de *Grondwet* met een enkel woord te doen opmerken, dat eene verandering der *Grondwet* (aangenomen dat zij bij meerdere woeling der partijen, onvermijdelijk zoude kunnen worden), daarom nog geen *coup d'état* is te noemen. Onze verschillende *Grondwetten*, door het Vorstelijk gezag en de Volksvertegenwoordigers achtereenvolgens bezworen van 1814 af tot 1848, hebben allen alle de mogelijkheid van herziening toegelaten en daartoe den weg aangewezen. Met inachtneming harer bepalingen op dat stuk, kan die herziening ten allen tijde ondernomen of voorgesteld worden.

De *Grondwet* zegt van dit artikel:

„In de eerste plaats constateren wij den heuschen, bijkans streelenden toon, waarin, als een zeldzaam verschijnsel in de *Nieuwsbode*, het antwoord is gesteld. Naar het schijnt is juist dit artikel als een *article communiqué*, te beschouwen; want het draagt den gewonen stempel der redactie niet.

„Wij nemen voorts, met genoegen, acte van den uitleg, die aan de „beruchte bedreigingen“ is gegeven, en willen — om niet al te hard te zijn — nu gelooven, dat slechts onhandigheid en verlegenheid in de verdediging eener wanhopige zaak als „gewelddadige ommekeer“ hebben doen voorstellen, wat eigenlijk „grondwet-tige verandering“ moest beteekenen.

„Zoo lang slechts met wijziging der *Grondwet* volgens de *grondwettige vormen* wordt bedreigd, zijn wij gerust. De Nederlandsche natie zal wel vooreerst niet genegen zijn, eene voldoende meerderheid als hare vertegenwoordigers af te vaardigen, die zoodanige poging zal bekrachtigen.

Wij zijn nu nieuwsgierig te vernemen, wat de *Amsterdamsche Courant* zal hebben in te brengen omtrent de amende honorable van haar broeder in de residentie en omtrent de begeleidende aanwijzing van hare zuster in tegenovergestelde rigting, de *Grondwet*.

Men leest onder de officiële berigten van het officieel Kerkelijk Weekblad:

„Verblijvend was [der Synode] het berigt van den overgang van ruim 300 R. Katholicken tot de Hervormde Kerk, die door gezet Bijbelonderzoek tot de kennis der waarheid, die in C. J. is, waren gekomen en na altijd waardige voorbereiding tot de gemeente toegedaan (?!), ofschoon zij het gelijktijdig moest betreuren, dat, voor zoo verre het bekend was geworden, een getal van 79, door onkunde of dwang, door ligtzinnigheid of hebzucht van ons uitgegaan is en overgegaan tot de Roomsche Kerk.”

Wij zwijgen van de keurige stijlwenningen, waarvan die geleerde heeren der Synode zich weten te bedienen.

Men kan het haar wel aanzien, dat die heeren tot de bevoorregte kaste behooren, die, bij uitsluiting van alle andere Nederlanders, de gelcerdheid en de hoogere geestbeschaving in bezit waant te hebben; tot die kaste, welke leden, *eo ipso*, de gepraedestineerde sieraden zijn onzer talloze wetenschappelijke en letterlievende maatschappijen. Vandaar dan ook, ongetwijfeld, dat die maatschappijen zoo magtig veel tot den bloei der wetenschappen en der schoone letteren bijdragen. Doch dit in 't voorbijgaan.

Wat voor den waarnemer van meer belang is, is de inhoud van het meêgedeelde berigt. Driehonderd Katholicken zouden, volgens de Synode, tot het hervormde kerkgenootschap, negen-en-zeventig Hervormden tot het Katholicismus zijn overgegaan. Is het waarschijnlijk, dat deze verklaring van de Synode met de waarheid overeenkomt?

Wij gelooven, dat deze vraag, door elken aandachtigen lezer van het synodaal berigt, ontkennend zal moeten beantwoord worden. Waarom? Alleen daarom reeds, dat het voor elk handtastelijk is, dat dit berigt zich door de meest dwaze overdrijving kenmerkt.

Of wie kan zich van glimlagchen onthouden, die leest, dat al die 300, welke tot het hervormde kerkgenootschap zijn overgegaan, dien stap gedaan hebben, na allen door gezet Bijbelonderzoek tot de kennis der waarheid, die in C. J. is, te zijn gekomen, „en na altijd waardige voorbereiding;“ terwijl zij allen, die in den schoot van de Kerk terug zijn gekeerd, dit allen alleen gedaan hebben zoo niet uit „onkunde of dwang,“ dan toch uit „ligtzinnigheid of hebzucht?“ Die zóó schrijft en zóó overdrijft, kan er zeker van zijn, dat de geloofwaardigheid van zijne verzekeringen door elk verstandig mensch in twijfel zal getrokken worden. Een verstandig mensch toch, en nog veel meer een christen, moet van den heer de Poorter, door de protestantsche geloofsgenootschappen, in 't groot goedenden zielenhandel, zal de schouders ophalen, wanneer men hem komt vertellen, dat al die ongelukkigen, die zich hebben laten opschrijven als Protestanten, „door gezet Bijbelonderzoek tot de kennis der waarheid, die in C. J. is,“ gekomen zijn. En even ongelukkig zal hij het hoofd schudden, wanneer men hem op den voorwiel wil spelen, dat men slechts uit „onkunde of dwang,“ uit „ligtzinnigheid of hebzucht“ tot het Katholicismus terugkeert. Maak dat aan kinderen wijs, zal hij zeggen, maar kom er mij niet meê aan boord!

En wanneer nu de Synode zoo grovelijk en zoo klaarblijkelijk mistast, bij 't vermelden van datgene, wat de door haar geëregistreerde geloofsveranderingen gemotiveerd zullen hebben — welke reden heeft men dan om de door haar opgegeven cijfers voor naauwkeurig te houden? Wij meenen ons van antwoorden te kunnen onthouden. Die in het eene zoo schrikkelijk overdrijft, hoe zou men hem niet verdenken van het ook in het andere te doen? En zoo komt men dan tot de gevolgtrekking, dat de door de Synode opgegeven cijfers even veel geloof verdienen, als de motieven van de gekonstateerde overgangen, die door haar vermeld worden.

Welligt komen wij nog nader terug op dat „gezet Bijbelonderzoek,“ dat tot de kennis der waarheid, die in C. J. is, zou geleid hebben, volgens de verzekering der Synode. Ons is van zeer nabij op dit oogenblik meer dan een geval bekend, waaruit men kan opmaken, door welke middelen men dezen en genen onzer geloofsgenooten tot verzaking des geloofs zoekt te bewegen, en mogelijk deelen wij van onze kennis weldra iets aan onze lezers mede. Voor heden echter zij het aangevoerde genoeg ter waardeering van het synodaal berigt. Wij voegen daaraan, ten slotte, nog slechts dit toe, dat wij de Synode, die toch den mond zoo vol heeft van „de kennis der waarheid, die in C. J. is,“ als vrucht van „gezet Bijbelonderzoek,“ dat wij haar uitdagen, eenpariglijk te verklaren, wat verstaan behoort te worden, door de „waarheid, die in C. J. is.“

Het *Goudsch Kronijkske* schrijft:

„De clericalen zijn zoo zeer Ruslands zaak toegedaan, dat in de Roomsche Katholieke kerken te Amsterdam, zoo als de *Tijd* ons heeft medegedeeld, geboden wordt,

dat de overmoed van den Keizer van Rusland gestraft moege worden."

Aldus het *Kronijkske*, welks booze toelag te evident is om doel te kunnen treffen.

Wij behoeven niet te zeggen, dat het onwaar is, dat in de Roomsche-katholieke Kerken te Amsterdam gebeden zou worden, dat de overmoed van den Keizer van Rusland gestraft moege worden.

Maar het is even onwaar, dat de *Tijd* dit zou hebben medegedeeld. Geen enkel woord komt in den *Tijd* voor, waaruit dit zou kunnen opgemaakt worden. Wij sommee- ren het *Goudsch Kronijkske*, deze onze verklaring te schande te maken. Is hij daartoe niet in staat; is hij niet in staat, om de eigene woorden te refereeren, waarin de *Tijd* de bedoelde mededeeling zou gedaan hebben, dan is het zijn pligt op zijne aangehaalde woorden terug te komen en ze openlijk te herroepen.

Wij lezen in de *Amsterdamsche Courant*:

Bij Koninklijk besluit van 26 Julij II. is eene inrig- ting daargesteld tot opleiding van jongelieden voor den rang van zee-officier, even als die te Kampen voor de landmagt bestaat. Wij beslissen niet, of dergelijke inrig- ting goed en wenschelijk is, en of niet voor den zee- officier, meer wellicht dan voor den officier bij de land- magt, eene wetenschappelijke opleiding volstrekt noodza- kelijk is; indien dit waar is, zoo als deskundigen op goede gronden beweren, dan geelt art. 18 van het be- sluit een groot denkbeeld van het doorzicht des Ministers; immers volgens dat artikel zal slechts bij uitzondering aan adelborsten, die »blijken geven van bijzonderen aan- leg voor het wetenschappelijk gedeelte van hun vak, later als officier gelegenheid gegeven worden zich daarin te oefenen aan de applicatie-school te Breda." Wij beslissen evenmin, of dergelijke inrigting geene ongelijkheid zal brengen onder de officieren, die niet dan schadelijk kan zijn voor 't esprit de corps en de goede dienst; wij laten het onderzoek van deze en dergelijke vragen over aan hen, tot wier kring deze specialiteit behoort. Wij wen- schen allen de aandacht te vestigen op art. 3 van het besluit, bepalende, dat om tot adelborsten der 3de klasse te worden aangesteld, inzonderheid die jongelingen in aanmerking komen, die kinderen zijn van officieren of ambtenaren van den Staat, of wel wier ouders door bij- zondere daden op ondersteuning van Staatswege aanspraak kunnen maken.

Had men, voorts toegekend aan hen, wier ouders zich bijzonder verdienstelijk hadden gemaakt, wij zou- den er vrede mede hebben, maar nu geeft men geheel algemeen voorrecht aan kinderen van officieren en am- btenaren, dus ook aan hen, die niet vallen in de termen van het slot van het artikel, die dus niet »door bijzon- dere daden op ondersteuning van Staatswege aanspraak kunnen maken."

Wij vragen: is dat billijk en regtvaardig?

Zou de Minister, welke die vragen toestemmend beant- woordt, niet alleen staan? Inderdaad, er zijn er reeds ge- noeg, die jacht maken op posten en ambten; de Regering behoeft geene premien tot aanmoediging uit te loven."

Er zijn tijdingen uit Madrid van den 28 Julij, waar- uit blijkt, dat tegen den graaf San Luis, president van 't vorig ministerie, en tegen den graaf Quinto, gouver- neur van Madrid, een bevel van in hechtenisneming is uitgevaardigd.

Een telegrafische dépêche uit Irun berigt uit Madrid 1 Aug. dat O'Donnell en San-Miguel tot maarschalken zijn benoemd.

Espartero is president-minister, O'Donnell minister van oorlog en Serrano kapitein-generaal van Andalusië.

In het manifest van de junta van Saragossa, waarvan Espartero president is, komt de vordering eener nieuwe konstitutie voor.

De omwenteling in Spanje.

Sedert een paar jaren hield de Katholiek met zekere ge- rustheid het oog op Spanje gevestigd; want de regering van dat land had door een konkordaat met de Kerk, een wettelijk gesloten en het voornemen kenbaar gemaakt om de eischen der godsdienst weder te stillen. De koningin gaf openlijk het bewijs, dat het geloof haars volks voor haar eerwaar- dig was. De onbeschaamde aanvallen, waaraan de pers zich vroeger jegens de Kerk had schuldig gemaakt waren bedwongen. Het Staatsbestuur scheen wederom een weinig geregelder te worden; schoon het innerlijk onderworpen was aan de gebreken en de gevolgen der omwenteling. Men voedde de hoop dat de beproevingen, waaraan het Spaansche volk onderworpen was geweest, haar einde na- derden.... Maar eensklaps burst wederom een militaire op- stand uit en verkrijgt binnen weinige dagen zulk eene uitbreiding en kracht, dat het koninklijk gezag er voor buigt en zich in de armen werpt van denzelfden man, die het bereids eenmaal van zijn aanzien en waarde had beroofd, die Spanje, God en de menschen vijandig, de edele vrome natie in een afgrond van ongerechtigheden en goddeloosheden gestort had: Espartero, de Kossuth

van Spanje, is door de koningin aan het hoofd der re- gering geroepen, en met een magt als die van een vorst der revolutie bekleed.

Hoe zich die plotselinge terugkeer van Spanje tot een verfoeilijke omwenteling te verklaren? De staatkundigen hebben een aantal verklaringen bij de hand. Eenigen meenen, dat de kabal en eener vrouw, die aanvankelijk den heilloozen toestand van Spanje had veroorzaakt, ook nu weder in het spel zijn, of liever dat zij de openbare wraak hebben ingeroepen. De revolutie moest eenmaal den invloed van koningin Christina vernietigen. Anderen gelooven, dat Engeland zijnen nieuwen bond- genoot begint te vreezen, en hem daarom in de nabuur- schap bezig houdt, opdat zijne legermagt te water en te land niet te groot worde in het zuiden en noorden en hij zich niet het meesterschap in de oorlogsguestie met Rusland aanmatige.

De derden meenen, dat Engeland het oogenblik gunstig heeft geoordeeld, om Spanje nog meer van zich afhan- kelijk en aan zijne merkantiele belangen cijsbaar te ma- ken. De bijzonderheid, dat Espartero, Palmerston's lie- veling, zoo onverwacht vooraan gesteld wordt, bevestigt dat vermoeden.

De vierden beweren dat Napoleon III de bourbonsche koningin met leede oogen op den Spaanschen troon ziet en nog meer den Orleanschen tak van Montpensier vrees- t, die den troon niet uit het oog verliest, zoodat hij door middel der omwenteling, voor de familie Napoleon, de baan tot den troon des nabuurs wil effen maken. De vijfden roepen op stelligen toon: dat heeft de keizer van Rusland be- werkt! Hij noopt daardoor de Westersche mogendheden, om in de nabijheid en in haar eigen land een waakzaam oog te houden, wijl de revolutionaire fakkel gemakkelijk over Frankrijk en Engeland zou kunnen gezwaaide wor- den. Die niet ongegronde vrees kan in de krijgsplannen eene weifeling te weeg brengen, welke voor Rusland niet onvoordeelig zou zijn; want diens magtigste bondgenooten zijn de stormen in de Zwarte- en Oostzee, en de sneeuw en de winterkoude. Bovendien zou de Spaansche revolu- tie gemakkelijk de eensgezindheid tusschen Frankrijk en Engeland kunnen verbreken, wat voor Rusland met een halve overwinning zou gelijk staan.

Zoo gelooven, meenen, beweren en oordeelen de staat- kundigen. 't Is mogelijk dat eene of andere dier oorzaken of misshien alle gezamenlijk tot de Spaansche revolutie hebben bijgedragen. Maar zeker is het dat de revolutie nog door eene, noch door meer of door al die aangewe- zene oorzaken verklaard wordt. De grondoorzaak ligt veel dieper.

Het geloof en de eerbied voor 't goddelijk en menschelijk gezag is in Spanje ondermijnd. En daarin ligt de oorzaak der revolutie. De Spaansche Koningen-zelven, hebben, door hun verzet tegen de Kerk, door eene ge- welddadige vernietiging der kerkelijke instellingen, welke voor het welzijn van Spanje en het gezag der koningen meer nut hebben gesticht dan het gansche heir ambte- naren — zij hebben door ongerechtigheden en geweld niet slechts het goddelijk, maar ook hun eigen gezag den eersten stoot gegeven. Van dien stonde aan daalde de koninklijke magt en de magt der revolutie verhoef zich en werd dra de alleenheerscheres over het heldhaftig Spaansche volk. Door de afschaffing der eeuwenoude Salische wet, sloot Ferdinand VII een bond met zijne vrouw en tevens met de revolutionaire partij; hij bracht niet slechts de nati- onale regten, maar ook aan de Bourbonsche familie, in de toekomst, den doodsteek toe. Misschien is Espartero het werktuig er van. 't Is mogelijk dat nogmaals door de Bourbons van de revolutie een uitstel kan worden afge- bedeld.... 't Is mogelijk, maar niet waarschijnlijk. — Het zou vermetel zijn te voorzeggien wie in Spanje de plaats der Bourbons zal innemen. Vermoedelijk zal er een tijdstip van afschuwelijke verwoesting voorbijgaan, alvorens de natie weder tot rust en orde komt! Wel is waar heeft de revolutie ditmaal het woord *zedelijkheid* op hare banier geschreven, maar men weet dat gewoonlijk het tegendeel waar is, van 't gene zij zegt.

De Katholieke Kerk noodigde, ten tijde van Espartero's eerste dwingelandij, alle geloovigen, door de afkondiging van een algemeen jubilé, tot het gebed voor Spanje's heil uit. Bidden wij ook nu weder voor onze wreed beproefde geloofsgenooten in Spanje, opdat de Heer hen van hun juk bevrijde, hun hulp zende en hen uit den bajerd der omwenteling tot eene Gods behagelijke, wettige orde terugvoere. Er bestaat in het volk nog een onvervalsbare geloofskiem, die te midden van den orkaan opschieten en als een lommerrijke boom zich over het land uitrei- den kan. God zal den man vinden, die de Katholieke bevolking van Spanje met Iersche hand leidt.

In eene korrespondentie uit Konstantinopel leest men: »Het mandement van Mgr. den Bisschop van Amiens, ter gelegenheid van den Oosterschen oorlog, is in waar- heid een meesterstuk, meer nog misschien om de waar- heid en de juistheid der inzigten, dan wegens schoonheid van taal. Het is door al degenen, die Turkije en Rusland van nabij kennen, met groote belangstelling en bewon- dering gelezen. Mannen in de Russische school opgevoed,

die langen tijd in Rusland hebben gewoond, en dus zeer goed in staat om de plannen en bedoelingen dier mo- gendheid te beoordeelen, hebben getroffen gestaan over de juistheid der denkbeelden en raadgevingen, in het mandement van den Bisschop van Amiens nedergelegd. Zij komen er openlijk voor uit, dat er over de Russische politiek tot heden nog niets gezegd is, 'tgeen zoo goed ingezien en ter zake is. Zij erkennen dat de gansche strekking der Russische politiek is, om het Katholicismus en bovenal het Pausdom omver te werpen, als de eenige hinderpalen voor zijn plan, ter vestiging der *orthodoxie* en algemeene wereldoverheersching. De twee hoekste- nen van de eersuchtige politiek der Czaars, zijn het panslavismus en de orthodoxie. Een geleitend Russisch diplomaat heeft eens op den ernstigsten toon ter wereld en geheel ter goeder trouw beweerd, dat onze Heer Jezus Christus een Slavonier was en dat de toekomst behoorde aan het Slavismus, 't welk bestond in de wereld te beheerschen.

»Men verzekert dat het mandement van Mgr. van Amiens te Konstantinopel zal herdrukt worden, ten einde het door geheel het Oosten te verspreiden."

Z. M. heeft 1°. beoemd: tot Hoogstd. adj. W. K. H. Feuil- letau de Bruin, maj. der art. bij het leger in Oost-Indië, thans met verlof hier te lande, met bepaling, dat hij bij dat wapen als gedetacheerd zal worden gevoegd; tot attaché bij het Ned. korps diploma. Jhr. Mr. E. van den Bosch en Jhr. Mr. O. W. J. Berg van Middelburgh; tot burgem. der gem. Termonden P. A. Toxopeus, en der gem. ten Boer H. Wolters Jan; 2°. mag- tiging verleend aan de Komm. uit de Prov. Staten van Zuid- Holland, belast met het onderzoek der outworpren reglementen voor den Alblasterwaard met Arkel beneden de Zouwe, en voor de Vijfheerenlanden, om na het sluiten der Statenvergadering hare werkzaamheden weder voort te zetten.

De Minister van Marine brengt ter kennis van de daarbij belang hebbenden, dat de verzoekschriften om plaatsing van Jongelingen als Adelborsten bij de Marine op den in bovengemeld besluit bepaalden voet, nittelijk op den 25sten Augustus aanstaande, aan het Departement van Marine moeten zijn ingezonden en dat ter aanvulling van 24 opengestelde plaatsen in de eerste dagen der maand September aanstaande in een der lokalen van genoemd Departement, de zich aangemeld hebbende Aspiranten voor de genoemde betrekking, door de daartoe bevoegde Commissie, nopens hunne kundigheden zullen worden geëxamineerd. Vooraf zal evenwel bij gemeld Departement een geneeskundig onderzoek der Aspiranten plaats hebben. Zullende de zoodanigen, die alsdan voor de zee- dienst ongeschikt worden bevonden, niet in gemeld Exa- men worden toegelaten.

De na te noemen stukken zullen bij de Verzoekschrif- ten moeten worden overgelegd, als: 1°. Eene acte van geboorte van den Aspirant; 2°. Een bewijs, dat hij is gevaccineerd; en 3°. Eene verklaring van het Ge- meentebestuur zijner woonplaats, dat hij is Nederlander.

In den loop der maand Julij hebben binnen deze ge- meente plaats gehad 611 geboorten (behalve nog 38 leven- loos aangerevenen), 438 sterfgevallen, 143 huwelijken, 3 echtscheidingen.

Onze korrespondent te Londen schrijft ons, dat het opsporen te Londen van den thans naar Holland overge- voerden booswicht vooral bevorderd is geworden, doordien hij zijn goed van boord der hollandsche *Willemsboot* heeft doen dragen door een der maatschappij van die boot, welke dus zijn verblijf wist te vinden. (A. Ct.)

's GRAVENHAGE, 2 Aug. Z. M. de Koning is gisteren avond te ruiter van het Loo in de rezi- dentie aangekomen.

— In de residentie zijn aangekomen en aan het hotel den *Ouden Koning* afgestapt: de heer François de Habbe, staatsraad bij Z. M. den Keizer aller Russen, komende van St. Petersburg, en de ridder James Marshall, hofraad van H. K. H. de Groothertogin van Saksen-Weimar-Eisenach.

— Thans wordt de vertrekken in het gemeentebad- huis in de zeebadruiting van den heer Maas, in de haren te Scheveningen en bij partikulieren bezet. Het bezoek is gedurende de laatste veertien dagen, zoo in de week als des Zondags buitengewoon druk geweest. Van het bad in de open zee worden van des morgens vroeg tot des avonds laat onophoudelijk gebruik gemaakt. Sedert den eersten Julij zijn, behalve een groot aantal binnen- en kunstbaden, aan het gemeentebadhuis, met de had- kooien 1712 en met de ontkleedkooien 3016 baden aangelegd en aan de zeebadruiting van den heer Maas, met de hadkooien 2258 en met de ontkleedkooien 2719. — 1 Aug. Wij vernemen, dat Z. K. H. de Prins van Oranje tegen de helft dezer maand met zijnen gouverneur, den heer Juit. kol. Jhr. E. A. O. de Gese- broot, buitengewoon adjutant van Z. M. den Koning, het voor Z. K. H. ten einde van wege Z. M. aan- gekochte huis op het Rapsenburg alhier, zal komen be- trekken, ten einde zijne voorbereidende studien tot de akademische lessen aan te vangen.

— De heer Dr. C. J. Temminck, directeur aan 's rijks

— Volgens berichten uit Griekenland, heeft de regering een dagblad in beslag doen nemen en zijne redactie voor de regerings-groepen, wegens een artikel tegen het gedrag van de geallieerde troepen, die Griekenland binnen te zullen bezetten. — Overigens blijft de aandacht op zaken in Griekenland thans gelykmatige belangstelling behoudt de gemeenschap.

Te Amsterdam bij C. L. VAN LANOENHUYSEN, Drukker en Uitgever